

Gönül Baharın Gülü Sinenin Firkati Ruhun Suhuleti Olmalı

— Yazan Adam · 18 Temmuz 2013

Bilmem ki neden hor bakarız Bin bir sancı içinde zanla yol alırız
Aklı ve irfanı niçin umursamayız, kendi halimize bakmayız
Her fırsatta temize çıkmak için takiye yaparız, kul olmayı biz ne sanırız

Şahadet etmek, nasıl bir ikramdır
Hidayet mertebesine nail olmak insan için ne manadır
Rüzgârın elleri yüreğin tellerine dokununca, sine sevince nail olunca ne aladır
Ruhun zümrüt tepeleri vardır, mutmain olmuş nefes için en güzide seyirdir, akıl için vuslattır

Hak ve hakikat gönlün sevdasıdır
Kulun nereye ve kime ait olduğunu idrak etmesi nasibi ihsandır
Aklın ve azmin, vicdan ve dimağın iradeye istikamet vermesi, zafiyeti terek etmesi murattır
Umut kalbin namütenahi aşkı, gözyaşlarının farkı, yakarmanın takvası, bilginin muştusu olmak adına fırsattır

Hangi viran kapıya baksam
Bir zamanların sayfalarını sessizce aralسام
Ruhuma hüznü bahşeden ibretleri bin keder içinde dostlara yazsam
Gönlümse sürur hissedip bahtiyar olacağım, rahatlamanın farkına varacağım
Terki nefes etmeden, ecel ruhuma seslenmeden, hüznü sinemde demken nasıl yakaracağım

Artık gönül sevdası bir başka yaşanıyor
Ne kadar heves varsa edebî rahlesine koşuyor ve sual ediyor
Ne Araf'ın ve ne de berzah'ın haşyet zerkesinden mütehassıslığı sineme sızı veriyor
Varlık Hakta kendini buluyor, en yakınlar uzaklaşıyor, hevaya koşanlar, delilik zannediyor

Mustafa CİLASUN